

God ervaren

<http://www.erwm.com/>, 11/11/2006

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, inkorting, licht bewerkt en voetnoten door M.V.

Ik deed eens een zoektocht op het internet naar de frase “experience God” (God ervaren) en eindigde met meer dan 51 miljoen referenties^[1] Wow, wat moet dat een belangrijk item zijn! “Natuurlijk is dat zo”, hoor ik u zeggen. “Wij *moeten* God ervaren” is zo’n algemeen idee geworden onder christenen vandaag dat wij het allemaal aannemen, zonder twijfel, dat dit Gods wil is voor ons. En uiteraard wil niemand van ons zo onschriftuurlijk zijn dat wij geen ervaring met God willen hebben. Zovelen die God niet “ervaren” hebben kruipen stilletjes weg en voelen zich in verlegenheid gebracht, ontgoocheld en inferieur. Dan zijn daar de bijzonderen, de hoog-geestelijken die God hebben ervaren en die rondwandelen met een superioriteitsgevoel tegenover de rest van hen die nooit dit niveau van spiritualiteit hebben ervaren.

Maar wat is de waarheid over het ervaren van God? Ik ben op zoek gegaan in de Bijbel en vond dat in de King James Version (KJV), noch in de New King James Version (NKJV) de frase “experience God” (God ervaren) voorkomt¹. Het Engelse woord “experience” verschijnt drie keer in de NKJV^[2] en twee keer in de KJV^[3]. Maar deze Schriftplaatsen refereren nergens naar het ervaren van God.²

Het idee van God ervaren is gewoonweg niet gebaseerd op de Bijbel. Het vindt zijn bron in oude occulte en heidense praktijken, en wordt aangewakkerd door de nadruk in de huidige wereld op het hebben van ervaringen, tot die mate dat velen alle middelen willen aanwenden - zelfs narcotica en hekserij - om maar een vorm van ervaring te krijgen. De hele ontspanningsindustrie is gebouwd rond het idee mensen een ervaring te geven. Zelfs winkelen moet een wonderlijke *ervaring* zijn.

Maar er is geen enkele Schriftplaats die ons voorschrijft God te ervaren, of zegt dat Jezus stierf opdat wij een ervaring met (of van) God mochten hebben. Is God dan als een film, een themapark of een bungee-sprong die ervaren moet worden? Is Hij de ultieme thrill? Ik denk dat Hij voor sommige mensen juist maar dat is. Een kerkdenominatie in Zuid-Afrika bracht een kleurenadvertentie van een volle pagina in een trendy magazine met daarop de derrièrre van een goed gevormde jonge vrouw in jeans, en de volgende tekst stond op de achterzak van de broek: “You’ve tried it all, now try Jesus”. Geen wonder dat de leider en stichter van die denominatie werd ontslagen wegens meervoudig overspel.

Hebben Abraham, Mozes, Paulus of iemand anders in de Bijbel “God ervaren”? Wat was die ervaring? Wat voelden zij toen zij Hem ervaarden? Nee, niemand van deze mannen (of wie dan ook) ervaarden God. Sommigen zagen een bepaald aspect van Hem en anderen hoorden Hem “spreken”, maar geen van de heiligen uit het Oude of Nieuwe Testament hebben “God ervaren”. Degenen die het kortst bij een ervaring met God kwam waren Johannes en de andere discipelen, waarover hij schreef: “**Wat er was vanaf het begin, wat wij gehoord hebben, wat wij gezien hebben met onze ogen, wat wij aanschouwd hebben en onze handen getast hebben van het Woord des levens**” (1 Johannes 1:1). Maar dat was uniek voor hen die Jezus in het vlees zagen en zelfs zij hebben Hem niet “ervaren” in mystieke zin zoals dat vandaag wordt gepromoot.

Indien wij Hem zouden moeten ervaren, hoe zou die ervaring dan aanvoelen? Is dat zoiets als het krijgen van kippenvel als gevolg van kou of schrik? Lijkt het op het aanhoren van een stuk ontroerende muziek, of voor sommigen zoals het aanhoren van de doedelzak of wanneer een kerkorgel de lage noten aanzet waardoor lichaam en ziel gaan trillen? Wel, het schijnt dat wat voor ervaring sommigen ook mogen beweren te hebben, de wereld in staat is om precies dezelfde gevoelens op te wekken, en zelfs nog grotere.

---

¹ Evenmin in de Statenvertaling, gelijk welke versie (opzoeking M.V.)

² In de Statenvertaling komt het woord “ervaren” 4 keer voor in de betekenis van “ervaring hebben in iets” maar nergens in de betekenis van “beleven”. Het woord “beleven” komt evenmin voor. (opzoeking M.V.)

Hoe kan men “God ervaren”? Eén schrijver zegt: “Velen hebben nooit een persoonlijke ervaring gehad van Gods aanwezigheid, met beelden als belangrijkste medium”^[4]. Gods aanwezigheid wordt dus ervaren in beelden? Anderen houden vol dat wij God kunnen ervaren door muziek, aanbidding of meditatie. Geen van deze ideeën hebben een bijbelse basis.

En wat wordt verondersteld dat deze ervaringen teweegbrengen? Zij worden verondersteld ons te veranderen. Wilson en Moore hebben het over “... de kracht van digitale media om transformatieve ervaringen van God te creëren”.^[5] Wel, dat hebben ze deels juist. Deze ervaringen zijn transformatief, veranderend. Maar terwijl de Schrift wil dat wij veranderd worden naar de gelijkenis van de Heer Jezus (Romeinen 12:2), zullen deze ervaringen ons veranderen naar het beeld van de duisternis. En nee, het is niet God Die u ervaart in de concertzaal, of bij kou of schrik; het niet God die u ervaart bij het bekijken van mooie (dikwijls abstracte) plaatjes van de PowerPoint presentatie; het is evenmin God in de kerk met een krachtig pijporgel. O, en was er niet iets geschreven over het maken van een beeld van God, en de aanbidding ervan? (Exodus 20:4). (Sorry, ik vergat dat dit het Oude Testament was - moderne christenen zijn veel te slim om zich te laten inperken door zulke oude regels!) Paulus heeft dit te zeggen: “Wij ... moeten niet menen dat de Godheid gelijk is aan goud, zilver of steen, een product van de kunstzinnigheid en gedachten van een mens” (Handelingen 17:29). Dit soort afgoderij is precies wat Paulus in gedachten had toen hij schreef over dezen: “Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden, en hebben de heerlijkheid van de onverderfelijke God veranderd in de gelijkenis van een beeld ...” (Romeinen 1:22-23).

Prijs God dat Hij kan gekend, gehoord en gezien worden, maar niet met de natuurlijke zintuigen of door het gebruik van technologie en technieken. “De natuurlijke mens nu neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden” (1 Korinthiërs 2:14). God is verborgen voor natuurlijke ogen, oren en emoties. Er is slechts één weg naar de Vader, en dat is door Jezus Christus (Johannes 14:6). Geen ritens, multimediashows, plaatjes, muziek of drama kunnen u in Zijn aanwezigheid brengen - het is enkel door het vergoten bloed van Zijn Zoon dat wij in staat zijn tot God te naderen (Hebreeën 10:19-22).

---

[1] Google.

[2] Gen 30:27, Ecc 8:5, 1Pet 5:9.

[3] Gen 30:27, Ecc 1:16, Rom 5:4.

[4] Len Wilson and Jason Moore. *Help! My Pastor Won't Plan Ahead. Technologies for Worship*. October 2005. p15. (The article deals with how to get the pastor to allow the “media minister” more freedom to manipulate people’s emotions through the use of media).

[5] Ibid.

Een van de vele problemen met de notie van “God ervaren” is dat dit mens-gecentreerd is. Met andere woorden: God is er voor ons genoeg, opdat wij kippenvel, rillingen, trillingen of warmte-gloeden zouden krijgen. Het bevat de vooronderstelling dat het doel van een relatie met God is dat Hij ons zegent door middel van aangename gevoelens. Volgens deze filosofie weten wij dat wij in Gods aanwezigheid zijn omdat wij een warme, benevelde ervaring hadden en enkele prachtige gevoelens. Van de meeste van deze ervaringen wordt gesproken in extreem positieve termen en ze worden beschreven als wonderlijk, verheffend, kalmerend, opwindend, sensationeel of ontroerend. Andermaal moet gezegd worden dat dit idee in strijd is met alle leringen van de Bijbel. Het bezit geen raakpunten met de realiteit van Gods Woord.

Het kan nuttig zijn de “ervaringen” te onderzoeken van enkele mensen die God “ontmoet” hebben en die opgeschreven zijn in de Schrift. De eerste mens die God ontmoette, na Adam die zichzelf verborg, was Mozes. “En Mozes verborg zijn aangezicht, want hij vreesde God aan te zien” (Exodus 3:6). Jakob ontmoette God en ... “hij ging mank aan zijn heup” (Genesis 32:31). Job had een conversatie met God en zijn reactie was: “daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as” (Job 42:6). Jesaja had een visioen van God en hij schreeuwde: “Wee mij, want ik verga! daar ik een man van onreine lippen ben ...” (Jesaja 6:5). De Engel des Heren verscheen aan Samsons ouders en zij zeiden: “Wij zullen voorzeker sterven, omdat wij God gezien hebben” (Rechters 13:22). Daniël

spreekt van zijn visioen van God: “er bleef in mij geen kracht over; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een verderving, zodat ik geen kracht behield” (Daniël 10:8). Habakuk hoorde God spreken en zei: “HEERE! toen ik Uw rede gehoord heb, heb ik gevreesd ... Toen ik het hoorde, sidderde mijn binnenste; voor de stem hebben mijn lippen gebeefd; verrotting kwam in mijn gebeente, en ik sidderde op mijn plaats” (Habakuk 3:2, 16).

In het Nieuwe Testament was Paulus de eerste man die de verheerlijkte Heer “zag”, en hij viel op de grond en werd blind door de ontmoeting (Handelingen 9:4, 8). Drie van de discipelen hoorden Gods “stem” op de berg van de transfiguratie “en toen de discipelen dit hoorden, vielen zij voorover en werden zeer bevreesd” (Mattheüs 17:6). Johannes zag een visioen van de opgestane Heer: “En toen ik Hem zag, viel ik als dood aan Zijn voeten” (Openbaring 1:17).

Er is niet één verslag in de hele Schrift van iemand die een ontmoeting met God had en die over deze ervaring sprak als zijnde wonderlijk, verheffend, opwindend, “cool” of de ultieme thrill. Ieder van hen sprak van het paniek verwekkende en verschrikkelijke van de levende God. Niemand kreeg een warme gloed, mystieke gevoelens, kippenvel, of een wonderlijke vrede over zich. Iedere persoon die een echte ontmoeting met God had, werd gebroken, onderworpen, beefde en kreeg een diep gevoel van zondigheid en onwaardigheid. Er is bij mij geen enkele twijfel dat indien uw ontmoeting met God verheven was, u iets of iemand anders hebt ervaren dan God.

Hier een andere test. Indien een persoon na een “ervaring” niet kan stoppen met te zeggen hoe wonderlijk het was, en wat hij voelde, en wat hij ervaarde, dan heeft hij zeker *niet* God ontmoet. Zij die Hem echt ontmoet hebben, zullen daarna niet vertellen van hun wonderlijke gevoelens en hoe opwindend het was. Indien, en wanneer, zij zo spreken zal het gaan over de goedheid, vriendelijkheid, genade van een heerlijke God Die op een berouwvolle zondaar neerdaalde. Elk mens die de God van de Bijbel ontmoette, kreeg nadien een diep bewustzijn van Gods heerlijkheid en heiligheid en van hun eigen onwaardigheid.

Zij die grootsprekerig boeken schrijven en interviews geven over hun ervaringen met God, hebben zeer zeker nooit God ontmoet. Hoe dichter wij tot Hem gaan, hoe meer verbroken en onderworpen het ons zal maken. Het kan gewoon niet anders. Hoe kan een zondige, ofschoon verlost mens, zien, horen of aangeraakt worden door de Koning van het Universum en nadien alles behalve afschuw van zichzelf hebben en vol van aanbidding zijn voor een heerlijke en genadige God?

Inderdaad, elke ontmoeting met God moet ons radicaal en permanent veranderd achterlaten. Mozes' gelaat scheen, Paulus was niet langer de ambitieuze, zelfrechtvaardige hater van de gelovigen maar werd iemand wiens leven uitgegoten werd als een offer voor de vervolgte kerk. Eerlijk gezegd word ik ziek van mensen die beweren een of andere ervaring met God gehad te hebben en die voortgaan in hun leugenachtige, bedrieglijke en egocentrische wegen.

Elke ware ontmoeting met God moet resulteren in echte en fundamentele veranderingen. Deze veranderingen zijn blijvend en zijn niet louter een vernisje van heiligheid en vroomheid. Evenmin zijn ze de zwakke resultaten van zelfhervorming. Ieder van de mannen die hierboven werden vermeld waren nooit meer dezelfde na hun ontmoeting. Hun spreken, doelstelling, levensstijl en attitudes werden allemaal dramatisch veranderd - dikwijls op een manier boven het menselijke bevattingsvermogen.

Zij die “God ervaren” tijdens de zondagmorgenaanbidding, of tijdens een 5-minutentaak aan de avondsmaltafel of het “altaar”, compleet zonder traan of verslagenheid, en die gewoon verder gaan met hun ervaringsroddel, kunnen inderdaad vanalles beweren maar zeker niet dat zij God ontmoet hebben

Deze pseudo-ervaringen komen recht uit de krochten van de duisternis, om de simpele reden: ze zijn een placebo dat miljoenen oprechte zielen ervan weerhoudt te hongeren en dorsten naar de ware dingen.

Ja, God raakt nog steeds zwakke mensen aan. Ja, Hij spreekt nog steeds en openbaart Zich nog steeds, maar de ware openbaring van God is oneindig meer dan een circusoptreden, of een rit op een emotionele roetsbaan, of een variétésow. Een confrontatie met God is waarlijk transformatief.

“Wij allen nu, die met onbedekt gezicht de heerlijkheid van de Heere aanschouwen als in een spiegel, worden van gedaante veranderd naar hetzelfde beeld, van heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals dit door de Geest van de Heere bewerkt wordt” (2 Korinthiërs 3:18).

Een van de belangrijkste uitspraken van de Heer Jezus was: “Maar de tijd komt en is nu, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid; want de Vader zoekt immers wie Hem zo aanbidden. God is Geest en wie Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid” (Johannes 4:23-24). Als wij God willen ontmoeten dan moet dat op het vlak van de geest en de waarheid.

Geest, of geestelijk, is in deze context het tegenovergestelde van vleeselijk, zinnelijk of ziels. De meeste interactie tussen God en de mens in het Oude Testament was op het vlak van het vlees. Mensen zagen manifestaties van God met hun eigen ogen en hoorden Zijn stem met hun menselijke oren. Deze mensen reageerden dan op God met fysische acties, zoals neerbuigen, neervallen, hun schoenen uitdoen, enz. Terwijl er enkele mensen waren in die dagen die een relatie met God hadden die het fysische te boven ging, had de grote meerderheid een externe relatie met God die zelden het geestelijke binnenging.

Maar God wilde iets meer voor de mens en deed daarom bijzondere beloften: dat de wetten niet langer op stenen tafelen zouden staan maar geschreven zouden worden in de harten (Jeremia 31:33). Mensen zouden niet langer geheel afhankelijk zijn van menselijke leraars maar de Geest Zelf zal hen leren (Ezechiël 36:27). Gelovigen zouden niet langer naar een specifieke plaats gaan voor aanbedding maar zouden in staat zijn God overal te aanbidden (Joh. 4:21). Al deze beloften, en meer, wijzen op een overgang van het externe naar het innerlijke, van het vleeselijke naar het geestelijke.

“En Ik zal de Vader bidden, en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijft tot in eeuwigheid, namelijk de Geest van de waarheid, Die de wereld niet kan ontvangen, want zij ziet Hem niet en kent Hem niet; maar u kent Hem, want Hij blijft bij u en zal in u zijn” (Johannes 14:16-17).

“Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bestemd heeft voor hen die Hem liefhebben. 10 Aan ons nu heeft God het geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God” (1 Korinthiërs 2:9-10).

De dingen van God kunnen niet gezien worden met natuurlijke ogen, gehoord met natuurlijke oren of waargenomen door onze zinnen en de natuurlijke emoties, want God is een Geest en geestelijke dingen kunnen enkel waargenomen worden door wat geestelijk is.

Op dezelfde manier als een mens die doof geboren is, niets kan begrijpen van heerlijke muziek, en een blind geboren mens niets kan waarnemen van de visuele schoonheid van Gods schepping, zo kunnen geestelijke dingen niet waargenomen worden met de natuurlijke zintuigen en emoties. De enige manier waarop u een heerlijk muziekstuk kan ontvangen en erdoor beroerd worden, is door het te horen. U kan geen muziek horen met uw tong of neus, en u kan niet “God ervaren” met uw natuurlijke zintuigen. “De natuurlijke mens nu neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden” (1 Korinthiërs 2:14). De natuurlijke mens is de mens die opereert in het domein van het vleeselijke, zinnelijke of zielse, en in dit gebied zal hij God niet ontmoeten. Dus, de eerste vereiste om God te ontmoeten is dat de mens zich zou kunnen bewegen boven het natuurlijke naar het geestelijke. Dit vereist niet enkel dat hij opnieuw geboren wordt, maar dat hij God moet ontmoeten op Zijn voorwaarden.

De mens die bestuurd wordt door vleeselijke en zinnelijke verlangens zal niet in staat zijn God te ontmoeten, gezien zijn vleeselijkheid hem blind maakt voor geestelijke zaken. Zo werd de kerk van Laodicea “blind” genoemd wegens haar wereldlijkheid (Openbaring 3:17). De broeder die vervuld is met haat “wandelt in de duisternis” (1 Johannes 2:11), en de persoon die niet ijverig de Christusgelijkenis nastreeft is “blind en kortzichtig” (2 Petrus 1:5-9). Er zijn vele erg wijze, gevoelige en perceptieve mensen op deze aarde geweest die God nooit ontmoetten, omdat zij niet konden of wilden verder gaan dan hun natuurlijke, menselijke vermogens.

Zoer als God niet kan “gezien” worden door de natuurlijke mens, zo kan Hij ook niet geopenbaard worden door natuurlijke middelen. Dit is zo want “God is Geest” (Johannes 4:24) en een

geest kan niet gehoord, gezien, geroken, gevoeld of geproefd worden. De grote sommen die kerken spenderen aan het appelleren op de natuurlijke zintuigen kunnen niet, en nooit, de mensen een ervaring van God geven. Mensen hebben ervaren, juist, maar het is niet God!

Van de andere kant zijn er velen die allerlei mystieke wegen propageren om toegang te krijgen tot God. Het gaat om zulke dingen als chanten, meditatie, contemplatief gebed, mantra's, labyrinten, enz. Sommige van deze dingen bestonden al eerder in de kerk maar ze komen van Oosterse religies. Het zijn gewoon andere wegen om de ziel in de mens te beroeren en gaan doorgaans niet boven het natuurlijke, behalve dan in die gevallen waar demonen het proces kapen.

Hoe dan zal ik God ontmoeten? Eerst moeten wij begrijpen dat wij Hem niet kunnen ontmoeten via natuurlijke middelen. Dan moeten wij ons realiseren dat wij onszelf niet in een geestelijke staat kunnen werken, of het recht verdienen om Hem te ontmoeten. Wij hebben toegang tot Zijn aanwezigheid door een *nieuwe en levende weg*. Inderdaad - geen offers meer, geen chants, eindeloze gezangen, pijnlijke decibels of trachten het recht te verdienen. Wij hebben toegang door déze dingen: Zijn geofferde bloed en lichaam, en Zijn hogepriesterlijke bediening (Hebreeën 10:19-21). Alles is voor ons reeds in orde gebracht. Laat mensen u niet bedriegen dat zij u zullen in staat stellen God te ervaren, in Zijn nabijheid te komen, de heerlijkheid van God naar beneden te halen, enz., enz. Wij hebben toegang. Het is allemaal verwezenlijkt door de Heer Jezus. Indien wij opnieuw geboren zijn, dan hebben wij het recht om binnen te gaan, direct, in het heilige der heiligen. Alles wat hieraan toegevoegd wordt, brengt u terug naar de oudtestamentische Wet en haar rituelen, of het heidendom.

Waarom promoten dan zovelen deze dingen? Het maakt u van hen afhankelijk om "God te ervaren" en ze rijven veel geld binnen uit boeken, hulpmiddelen en opleidingen. Wij hebben geen van deze dingen nodig. De Heer Jezus verwezenlijkte het allemaal op Golgotha. De weg is open. Al de rest is ijdel bedrog en zal u leiden tot iets wat zeker *niet* God is.

Is er dan niets wat wij moeten doen? Ja, er is iets. "Wie tot God komt, moet geloven dat Hij is en dat Hij beloont, wie Hem zoeken" (Hebreeën 11:6). Dat is erg gemakkelijk, maar ook erg moeilijk. Het geloof vereist dat ik gewoon accepteer dat ik in staat ben in Zijn tegenwoordigheid te gaan door het volbrachte werk aan het Kruis. Als wij dat werkelijk geloven, dan hebben wij geen behoefte aan manipulaties van mensen, of om onszelf op te werken om God te "ervaren". Zij die waarlijk geloven hebben geen tekens, gevoelens of andere vertoningen nodig die bewijzen dat Hij met ons is. Wij zullen Zijn Woord geloven zonder fysieke bewijzen van Zijn aanwezigheid, en met Hem wandelen. Zoals Paulus zei: "Want in Hem leven wij, bewegen wij ons en bestaan wij" (Handelingen 17:28). Zij die ervaringen nodig hebben benaderen God niet door geloof en Hij wijst hen af die niet in geloof tot Hem komen.³ Ook wijst Hij allen af die niet tot Hem komen door de "Deur": de Heer Jezus Christus. (Johannes 10).

"Omdat wij nu, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom door het bloed van Jezus, langs een nieuwe en levende weg, die Hij voor ons heeft ingewijd door het voorhangsel, dat is door Zijn vlees, en omdat wij een grote Priester hebben over het huis van God, laten wij toegaan met een waarachtig hart, in volle zekerheid van het geloof, nu ons hart gereinigd is van een slecht geweten en ons lichaam gewassen is met rein water. Laten wij de onwankelbare belijdenis van de hoop vasthouden, want Die het beloofd heeft, is getrouw" (Hebreeën 10:19-23).

Lees ook:

- o Rubriek "Bijkomende openbaring": <http://www.verhoevenmarc.be/#bijkomende-openbaring>
- o Rubriek "Henry Blackaby en God ervaren": http://www.verhoevenmarc.be/valse_leraars.htm#blackaby

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

---

³ In Romeinen 1:17 staat: "Want de rechtvaardigheid Gods wordt erin geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven", zonder wet of tekenen: Rom 3:21; Hab. 2:4. Hebr. 10:38 "Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven en als iemand zich onttrekt, Mijn ziel heeft in hem geen behagen". Bij een leven door geloof, past geen aanschouwen meer (2 Korinthiërs 5:7).